

Chernyavsky O. A.,
 orcid.org/0000-0002-9647-2066

REGULATORY AND LEGAL PROVISION OF FUTURE NAVAL OFFICERS' PROFESSIONAL TRAINING BY MEANS OF THE COMBAT ARMY SYSTEM

The article states that the cadets' professional training is being constantly reformatted in order to ensure their effective actions (combat activity) in extreme environmental conditions, considering significant physical and psychological stress, increasing fatigue, and other adverse factors of combat activity. The main regulations of the Temporary provisions on physical training in the Armed Forces of Ukraine; annual directives of the General Staff of the Armed Forces of Ukraine and relevant orders of the General Staff of the Armed Forces of Ukraine play a leading role in the organization of high-quality training of cadets for professional activity by means of the combat army system. The combat army system provides tactical, fire, physical (general and special) training, and tactical medicine.

The purpose of the article is to outline the main provisions governing the introduction of the combat army system in the process of future Naval officers' professional training at higher military education institutions of Ukraine. The research methodology consists of the main provisions of the cognitive theory and such approaches as acmeological, task, activity, and complementary methods, in particular, content analysis, generalization, the study of documentation. The scientific novelty of the study consists in outlining the regulatory and legal framework for the introduction of the combat army system in the future officers' training.

It is concluded that high-quality training of the officers of the tactical level of the Naval forces provides the complexity and continuity of its provision, based on understanding and awareness of the purpose, tasks, and mechanisms of their implementation and methodologically appropriate provision of practical introduction by qualified teachers (instructors), taking into account the provisions of analytical reports on the positive sides and drawbacks of the combat army system and in accordance with the regulations.

Key words: naval forces; Armed Forces of Ukraine; future officers; professional training; combat army system.

Дата надходження статті: 11.01.2021 р.

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор Міненко А. О.

УДК 37.091.12:005.963

DOI <https://doi.org/10.37915/pa.vi48.221>

Юзбашева Г. С.,
 orcid.org/0000-0003-3714-1125

ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ПЕДАГОГА – ЗАПОРУКА ЯКОСТІ ОСВІТИ

У статті проаналізовано чинники підвищення якості освіти.

Одним із головних аспектів післядипломної педагогічної освіти є курси підвищення кваліфікації. Наголошено, що зміни в післядипломній освіті будуються на принципах відкритості, неперервності, мобільності в таких основних дидактичних складниках освітнього процесу, як: зміст, технології, методи, форми.

Зміст представлено у поєднанні навчальних дисциплін, які формують цілісне уявлення особистості про природу та її явища. Інтеграція змісту підвищує інтерес освітян до досліджень та сприяє розвитку їхнього наукового мислення.

Педагогічні технології доповнюють навчальне середовище освітнього процесу післядипломної освіти. Використання різноманітних технологій збільшує інтерес у педагогів до організації та планування власної діяльності.

*© Юзбашева Г. С.

Застосування компетентнісного підходу в закладах післядипломної педагогічної освіти обумовлюється зміною формату навчання освітян на короткострокових курсах підготовкою педагогів у процесі неперервного професійного зростання. Зроблено наголос на такому новому форматі освітнього процесу, як мобільне навчання (електронна пошта, форуми, чати, онлайн-тести та ін.). Ефективне використання електронних ресурсів надає можливість викладачам і педагогам оперувати ними у професійній діяльності як на очних курсах підвищення кваліфікації, так і в дистанційному форматі навчання, який відбувається без відриву від виробництва. Акцентовано, що електронні ресурси підвищують інтерес вчителів до навчання та мотивують їх до самонавчання й самовдосконалення власної професійної діяльності.

Звернуто увагу на важливість моніторингу навчальної діяльності – розробка та впровадження педагогом індивідуальної освітньої траєкторії забезпечує інновацію у міжкурсовий і міжтестастаційний періоди.

Представлено погляд автора щодо актуальності питання якості освіти в контексті інноваційної діяльності та професійної компетентності освітян в умовах модернізації загальної середньої освіти. Якість освіти розглянуто у трьох аспектах: якість управління, якість педагога, якість учня. Кожний складник якості освіти розглядається в аналітичних вимірах.

Зроблено висновок щодо зв'язку педагогічного професіоналізму з інноваційною діяльністю, яка веде до якості освіти. Означений процес відбувається у такий спосіб: фахівець визначає індивідуальні професійні потреби, перебудовує педагогічну діяльність та самостійно працює над власним розвитком, застосовуючи наукові методи й технології.

Ключові слова: професійна компетентність, якість освіти, педагогічна технологія, післядипломна освіта, форми навчання, інноваційна діяльність.

Постановка проблеми. Соціальні зміни актуалізують потребу суспільства у кваліфікованому вчителі, який володіє професійними компетентностями, орієнтується в сумісних галузях, здатний до ефективної праці на рівні світових стандартів, готовий до професійного зростання та мобільності. Тому головним аспектом реалізації якісної післядипломної педагогічної освіти є підготовка таких працівників, які мають інноваційне мислення, належну мотивацію до самовдосконалення і самонавчання. Зрозуміло, що це є першочерговим завданням сучасності.

Активізації здійснення якісної освіти як у закладах загальної середньої освіти, так і у закладах післядипломної педагогічної освіти сприяє відповідна законодавча база, а саме: Закони України «Про освіту» [12], «Про вищу освіту» [8], «Про інноваційну діяльність» [10], «Про наукову і науково-технічну діяльність» [11]; Державний стандарт базової середньої освіти: затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2020 р. № 898 [3], Професійний стандарт за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти», «Вчитель з початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)», затверджена наказом Міністерства освіти і науки від 23.12.2020 № 2735 [9] та ін.

Аналіз досліджень. Вагомий внесок у вивчення цього питання зробили В. Андрущенко, В. Кремень, В. Мадзігон, В. Олійник, О. Савченко та ін.

Проблемі педагогічної освіти присвячені наукові дослідження С. Сисоєвої. Дослідниця визначила пріоритетність особистості та її розвитку, полікультурності й толерантності у міжкультурному середовищі, конвергенції та глобалізації, переходу від знанневої до компетентнісної парадигми, неперервності і фундаментальності освіти [13].

Здобутком у сфері дослідження післядипломної педагогічної освіти стали наукові праці В. Олійника. Науковець визначив основні завдання освіти, розробив та обґрунтував модель системи освіти впродовж життя [7]. Використання сучасних інформаційних технологій в освіті дослідила Т. Коваль [4]. Механізми проведення

педагогічного експерименту в системі освіти стали предметом наукового дослідження Т. Кристопчака [5]. Аналіз праць дає змогу дійти висновку про потребу кардинальної модернізації цієї освітньої галузі.

Мета статті полягає в систематизації й узагальненні сучасних підходів до впровадження якісної освіти в заклади післядипломної педагогічної освіти.

Виклад основного матеріалу. Місія післядипломної освіти полягає в забезпеченні нової якісної підготовки педагогічних працівників і керівників закладів освіти, здатних ефективно здійснювати професійну діяльність. Найголовнішими показниками розвитку системи післядипломної освіти є:

- ефективне і своєчасне реагування на сучасні виклики суспільства й освіти;
- забезпечення рівного доступу до якісної освіти для всіх категорій педагогічних працівників;
- відповідність соціальному замовленню на якісну освіту [7].

Як ми бачимо, назріла потреба в модернізації освіти дорослих на принципах неперервності, відкритості, варіативності, гнучкості, динамічності змін у змісті, методах і формах удосконалення вчителів з орієнтацією на якість освіти, розвиток нового педагогічного мислення. Технологічний інструментарій навчання педагогів має збагачуватися інноваційним змістом та новими компонентами, при цьому післядипломній освіті важливо відійти від короткотермінового навчання, яким є курсова підготовка педагогічних працівників, і перейти до організації неперервного професійного удосконалення.

Структурні і змістовні зміни в системі післядипломної освіти мають стати основою для переходу до якісної освіти.

У процесі реалізації форм проведення курсів підвищення кваліфікації сьогодні відбуваються певні зміни, а саме: здійснюється перехід від очного навчання до очно-дистанційного формату, впроваджується дистанційна, індивідуальна, очно-заочна форми та елементи кредитно-модульної. Ці форми ґрунтуються на принципах неперервності освіти та її стратегічній і прогностичній функціях.

Переваги варіативності форм навчання допомагають педагогу розвиватися за індивідуальною траєкторією, самостійно обирати час, форму і місце навчання, в результаті чого формується позитивна мотивація до навчальної діяльності. У такий спосіб саме післядипломна освіта активізує формування та задоволення пізнавальних потреб педагогів.

Особливої уваги заслуговує така педагогічна інновація, як мобільне навчання. Використання Інтернету, електронної пошти, форумів, електронних ресурсів, чатів, онлайн-тестів, аудіовізуальних засобів навчання, системи мультимедіа надає можливість не лише оптимізувати освітній процес очного формату підвищення кваліфікації педагогічних працівників, а й створити умови для їхньої самоосвіти й самовдосконалення [16]. При цьому створюється відкрите навчальне середовище й набирає обертів віртуальне навчання, побудоване на принципах такого нового наукового напрямку як електронна педагогіка.

Іншою складовою змін післядипломної освіти є удосконалення змісту курсів підвищення кваліфікації, який відіграє важливу роль в освітньому процесі. Головним завданням післядипломної освіти є створення оптимальних умов розвитку гнучкого та багатогранного наукового мислення слухачів і різних способів пізнання дійсності для активізації їхньої внутрішньої потреби в саморозвитку та самоосвіті впродовж життя.

Досягнення якісного нового рівня освіченості педагога можливе за умови поєднання розвитку загальної культури та наукових форм мислення. Перехід до структурованої гносеологічної системи допомагає педагогу формувати цілісне сприйняття наукової картини навколишнього світу, інтелектуально розвиватися та швидше адаптуватися до змін у суспільному житті. Зміни у змісті освіти можуть бути

досягнутими у процесі взаємодії дисциплін, наприклад, природничих, технологічних і гуманітарних наук. Поєднання цих дисциплін обумовлюється спільним об'єктом дослідження цілісної природи людини як складової природи. У процесі вивчення особливостей взаємодії людини з природою відбувається переоцінка людського фактора, внаслідок чого інтелект та високий професіоналізм педагога стає пріоритетним товаром на ринку праці.

Отже, інтеграція наук є фундаментом якісної освіти.

Крім того, важливого значення набувають педагогічні технології, які сприяють створенню розвивального середовища в освітньому процесі післядипломної освіти, зокрема: дослідницька (проблемно-пошукова), комунікативна (дискусійна), імітаційного моделювання (ігрова), психологічна (самовизначення), діяльнісна, рефлексивна, проектна та ін.

Упровадження педагогічних технологій спонукають педагога до розробки власної стратегії (освітньої траєкторії) підвищення професійного рівня як у курсовий, так і міжкурсовий періоди [15].

Освітня траєкторія – це специфічна інновація в системі підвищення кваліфікації. Навчання за індивідуальним освітнім маршрутом передбачає спеціально організоване (частково чи повністю самостійне, прискорене) засвоєння освітніх програм підвищення кваліфікації (за модулями, навчальними дисциплінами, блоками, розділами та ін.). Важливим елементом є моніторинг ефективності такої діяльності, який має бути поточним, підсумковим. Саме тому академії неперервної освіти, районним відділам освіти, методичним об'єднанням учителів бажано визначитись у завданнях щодо забезпечення інноваційних напрямів міжкурсового та міжатастаційного періодів [15].

Основні завдання підготовки вчителів до такої інноваційної діяльності в системі післядипломної освіти мають за мету:

- допомогти кожному вчителю в розвитку його ціннісних орієнтирів і гуманістичної спрямованості, що визначають загальний підхід до реалізації актуальних проблем сучасної школи;
- надати вчителю можливість усвідомити методологію вирішення професійно-педагогічних проблем, яка ґрунтується на гуманістичній парадигмі;
- розкрити перед учителем способи побудови конкретних концепцій роботи школи і самого вчителя, враховувати своєрідність умов їх діяльності;
- віднайти разом із учителем способи реалізації концептуальних схем діяльності, особливо в організації дослідно-експериментальної роботи;
- орієнтувати вчителя на осмислення ним результатів педагогічних нововведень, сприяти виробленню критеріїв їх оцінки і самооцінки [1; 2].

На основі зазначеного вище ми робимо висновок, що професіоналізація педагога і входження його в інноваційний режим роботи неможливі без творчого самовизначення, в якому провідну роль відіграють налаштованість фахівця на самовдосконалення, без чого неможливе забезпечення нової якості освіти.

Якість освіти – це рівень знань і вмінь, розумового, морального і фізичного розвитку тих, хто навчається, на певному етапі відповідно до поставлених цілей; рівень забезпечення навчальної діяльності й надання освітніх послуг учасникам освітнього процесу.

Про якість середньої освіти свідчить насамперед її відповідність освітньому стандарту, проте, одні педагоги вбачають показники якості освіти у кількості виставлених учням позитивних оцінок, інші – у розвитку особистості дитини. З погляду інноваційної педагогіки новою якістю освіти є належна якість не лише навчання, а й виховання, ступінь розвиненості особистості, яка навчається, її підготовленість до продовження навчання й самостійного життя. До якості освіти можна віднести три складники, які можуть змінити освітній процес: якість управління, якість педагога, якість учня.

Якість управління. На Світовому економічному форумі 2011 р. (Швейцарія) було оприлюднено Всесвітній звіт з конкурентоспроможності держав. За оцінками спеціалістів, освітня система України посідає 56 місце в світовому рейтингу 139 країн світу. Це вище за освітні системи Польщі (62 місце), Російської Федерації (78 місце), Грузії (119 місце) [6].

Найбільш виразно виглядає задоволення потреб населення в професійно-технічній освіті (8 місце), але якістю природничо-математичної освіти ми входимо в першу п'ятдесятку країн [6]. Зрозуміло, що ці показники надають нам можливість визначити критерії пріоритетних напрямів педагогічної діяльності.

Якість педагога. Ця інновація в педагогічній діяльності розглядається не тільки як налаштованість фахівця на сприйняття, продукування і застосування нового, насамперед, а і як відкритість. Стосовно особистісного чинника педагогічної діяльності це означає:

- 1) відкритість виховання до діалогічної взаємодії з вихованцями, яка передбачає рівність психологічних позицій обох сторін;
- 2) відкритість культурі й суспільству, яка виявляється у прагненні педагога змінити дійсність, дослідити проблеми та обрати оптимальні способи їх розв'язання;
- 3) відкритість свого «Я», власного внутрішнього світу, тобто організація такого педагогічного середовища, яке сприяло би формуванню і розвитку образу «Я».

Тільки такий педагог є гарантом нової якості освіти, який може мислити креативно і прогресивно, прогнозувати результати своєї діяльності й моделювати освітній процес на основі досягнень сучасної педагогічної науки. Але, на жаль, сучасний стан кадрового забезпечення освітньої галузі свідчить про гостру потребу у високопрофесійних і компетентних педагогічних працівниках.

Якість учня. Одним із показників цього критерію є прогули учнями навчальних занять. За результатами досліджень, проведених у 24 країнах світу в рамках міжнародного проекту TALIS (Міжнародне дослідження процесу шкільного викладання та навчання), 39 % респондентів зазначили, що таке явище негативно впливає на якість шкільної освіти (у країнах СНД цей показник складає 67 %) [14].

У багатьох державах, у тому числі й в Україні, для батьків за пропуски дітей уроків без поважних причин передбачено грошові штрафи. У 2010 році в нашій країні за це до відповідальності притягнуто майже 2,7 тис. батьків та осіб, які їх замінюють. Розміри штрафів в Україні від 17 до 51 гривні. У Бельгії за аналогічне порушення 125 євро, у Німеччині, Великобританії, Іспанії для батьків і школярів передбачено більш жорстокі покарання [14].

Для вирішення проблеми уникнення пропусків занять без поважних причин у Великобританії, Бельгії, Канаді, Ізраїлі створено систему оперативного телефонного повідомлення батьків про відсутність дітей на навчальних заняттях. В Україні контроль за відвідуванням учнями навчальних занять реалізується проектом «Літера Н» у класному журналі. Згідно результатам цього проекту, за порушення притягнуто 348 посадових осіб, із них, наприклад, по Львівській області 212, що надало можливість за рік повернути до навчання 104 школярів.

Висновки. Спираючись на означене, можна стверджувати, що тільки у щасливого вчителя будуть щасливі учні. Саме це є необхідною умовою модернізації педагогічної освіти, нарощування випереджального інноваційного потенціалу, підвищення якості освіти й виховання, а також рівного доступу до здобуття якісної освіти.

Ці інновації спрямовані на розв'язання стрижневих проблем підвищення якості освіти з проєкцією на формування життєвих компетентностей учнів для успішного їх входження в сучасне суспільство, створення умов для особистісного розвитку дітей, забезпечення їх самореалізації, підвищення конкурентоспроможності випускників закладів освіти в подальшому навчанні й працевлаштуванні.

Таким чином, освіта третього тисячоліття потребує підготовки педагога з високим рівнем професійної культури, індивідуальним стилем педагогічного мислення, здатного до інноваційної діяльності. Сучасний педагог – це фундаментально освічена людина, спроможна гнучко перебудовувати напрям і зміст своєї діяльності, яка самостійно працює над власним розвитком, уміє критично мислити, здобувати необхідні для професійної діяльності знання, набувати вмій і навичок, володіє інформаційно-комунікаційними технологіями, має стійку систему мотивів і потреб, здатна творчо діяти. З цього погляду, дедалі більшого значення набувають такі показники, як: професіоналізм, компетентність, рівень культури, здатність до отримання знань упродовж життя, участь у пошуково-дослідницькій діяльності. Розв'язання проблем підвищення якості професійної діяльності сучасних педагогів потребує інноваційних підходів не тільки до визначення структури, змісту процесу підвищення кваліфікації, але й до модернізації процесу навчання в системі післядипломної освіти. Визначення шляхів оптимального застосування цих підходів може скласти перспективу подальшого наукового пошуку.

Список використаних джерел:

1. Буркова Л. Технології в освіті. *Рідна школа*. 2001. № 2. С. 7–8.
2. Ващенко Л. С. Інноваційні процеси в системі загальної середньої освіти: особливості управління. *Освіта і управління*. 2003. Т. 6. № 3. С. 97–104.
3. Державний стандарт базової середньої освіти: затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2020 р. № 898. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/nova-ukrayinska-shkola/derzhavnij-standart-bazovoyi-serednoyi-osviti>
4. Коваль Т. І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності: навч.-метод. посіб. Київ: Вид. центр НЛУ, 2009. 380 с.
5. Кристопчук Т. Критерії ефективності у наукових дослідженнях з проблем підвищення кваліфікації педагогічних працівників. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. 2008. № 1. С. 51–60.
6. Мартинов А. Ю. Давоський економічний форум. *Енциклопедія історії України*: у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін.; Інститут історії України НАН України. Київ: Наукова думка, 2004. 518 с.
7. Олійник В. В. Наукові основи управління підвищення кваліфікації педагогічних кадрів профтехосвіти: монографія. Київ: Міленіум, 2003. 594 с.
8. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>
9. Про затвердження професійного стандарту за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти», «Вчитель з початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)»: наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 23.12.2020 р. № 2736. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/zatverdzheno-profstandart-vchitelya-pochatkovih-klasiv-vchitelya-zakladu-zagalnoyi-serednoyi-osviti-i-vchitelya-z-pochatkovoyi-osviti>
10. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>
11. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26.11.2015 р. № 848-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>
12. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
13. Сисоева С. О., Романовский О. Г. Творческая личность в системе непрерывного профессионального образования. Харьков, 2000. 434 с.
14. Щудло С, Заболотна О, Лісова Т. Українські вчителі та навчальне середовище. Результати Всеукраїнського моніторингового опитування викладання та навчання серед директорів і вчителів загальноосвітніх навчальних закладів (за методологією TALIS). Дрогобич: УАДО; ТзОВ «Трек-ЛТД». 294 с.
15. Юзбашева Г. С. Диференційоване навчання хімії в шкільній освіті України: монографія. Херсон: Айлант, 2017. 380 с.

16. Юзбашева Г. С., Гудирева О. М. Дистанційне навчання у післядипломній освіті: навч.-метод. посіб. Херсон: Айлант, 2008. Ч. II. 144 с.

References:

- Burkova, L. S. (2001). *Tekhnolohii v osviti* [Technology in education]. *Ridna shkola*, 2, 7–8 [in Ukrainian].
- Vashchenko, L. S. (2003). *Innovatsiini protsesy v systemi zahalnoi serednoi osvity: osoblyvosti upravlinnia* [Innovative processes in the system of general secondary education: features of management]. *Osvita i upravlinnia*, 6 (3), 97–104 [in Ukrainian].
- State standard of basic secondary education: approved by the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated September 30, 2020 No. 898. Retrieved from <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/nova-ukrayinska-shkola/derzhavnij-standart-bazovoyi-serednoyi-osviti> [in Ukrainian].
- Koval, T. I. (2009). *Pidhotovka vykladachiv vyshchoi shkoly: informatsiini tekhnolohii u pedahohichnii diialnosti* [Training of higher school teachers: information technologies in pedagogical activity]. Kyiv: Vyd. tsentr NLU [in Ukrainian].
- Krystopchuk, T. (2008). *Kryterii efektyvnosti u naukovykh doslidzhenniakh z problem pidvyshchennia kvalifikatsii pedahohichnykh pratsivnykiv* [Criteria of efficiency in scientific researches on problems of advanced training of pedagogical workers]. *Nepererovna profesiina osvita: teoriia i praktyka*, 1, 51–60 [in Ukrainian].
- Martynov, A. Yu. (2004). *Davoskyi ekonomichnyi forum*. In *Entsyklopediia istorii Ukrainy* [Encyclopedia of the History of Ukraine in 10 volumes]. (Vols. 1–10). Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
- Oliinyk, V. V. (2003). *Naukovi osnovy upravlinnia pidvyshchennia kvalifikatsii pedahohichnykh kadrov proftekhosvity* [Scientific bases of management of advanced training of pedagogical staff of vocational education]. Kyiv: Milenium [in Ukrainian].
- Law of Ukraine On higher education dated July 1, 2014 No. 1556-VII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> [in Ukrainian].
- On approval of the professional standard for the professions "Primary school teacher of general secondary education", "Teacher of general secondary education", "Teacher of primary education (with a diploma of a Junior Specialist)": order of the Ministry of Economy, Trade and Agriculture of Ukraine dated December 23, 2020 No. 2736. Retrieved from <https://mon.gov.ua/ua/news/zatverdzheno-profstandart-vchitelya-pochatkovih-klasiv-vchitelya-zakladu-zagalnoyi-serednoyi-osviti-i-vchitelya-z-pochatkovoyi-osviti> [in Ukrainian].
- Law of Ukraine On innovative activity dated July 04, 2002 No. 40-IV. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> [in Ukrainian].
- Law of Ukraine On scientific and scientific and technical activity dated November 26, 2015 No. 848-VIII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> [in Ukrainian].
- Law of Ukraine On education dated September 05, 2017 No. 2145-VIII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> [in Ukrainian].
- Sisoeva, S. O., & Romanovskii, O. G. (2000). *Tvorcheskaia lichnost v sisteme nepreryvnogo professionalnogo obrazovaniia* [Creative personality in the system of continuous professional training]. Kharkov [in Russian].
- Shchudlo, S., Zabolotna, O., & Lisova, T. (2017). *Ukrainski vchyteli ta navchalne seredovyshche. Rezultaty Vseukrainskoho monitorynhovoho opyтуvannia vykladannia ta navchannia sered dyrektoriv i vchyteliv zahalnoosvitnikh navchalnykh zakladiv (za metodolohiieiu TALIS)* [Ukrainian teachers and learning environment. Results of the All-Ukrainian monitoring survey of teaching and learning among principals and teachers of secondary schools (according to the TALIS methodology)]. Drohobych: UADO; TzOV «Trek-LTD» [in Ukrainian].
- Yuzbasheva, H. S. (2017). *Dyferentsiiovane navchannia khimii v shkilnii osviti Ukrainy* [Differentiated teaching of Chemistry in school education of Ukraine]. Kherson: Ailant [in Ukrainian].
- Yuzbasheva, H. S., & Hudyreva, O. M. (2008). *Dystantsiine navchannia u pisljadiplomnii osviti* [Distance learning in postgraduate education]. Kherson: Ailant [in Ukrainian].

Yuzbasheva G. S.,
 orcid.org/0000-0003-3714-1125

TEACHER PROFESSIONALISM IS THE KEY TO QUALITATIVE EDUCATION

The article analyzes the factors to improve the quality of education in postgraduate education. One of the main aspects of postgraduate education is advanced training courses for teachers. It is emphasized that changes in postgraduate education are based on the principles of openness, continuity, mobility in the main didactic components of the educational process as content, forms, methods, technologies.

The content is presented in a combination of academic disciplines which form a holistic view of nature and its phenomena. Content integration increases interest in research by developing scientific thinking.

Pedagogical technologies complement the educational environment of the educational process of postgraduate education. The use of various technologies increases the interest of teachers in organizing and planning their own activities.

The competent approach to learning varies from short-term teacher training courses to continuous professional growth. Emphasis is placed on a new form of learning as mobile (e-mail, forums, chats, online tests, etc.). Effective use of electronic resources allows teachers to operate them in professional activities both in face-to-face refresher courses and distance learning, which take place without separation from production. It is underlined that electronic resources increase teachers' interest in learning and motivate them to self-study and self-improvement of their own professional activity.

Attention is paid to the monitoring of educational activities. The development and implementation of an individual educational trajectory of the teacher provides innovation in the inter-course and inter-certification periods.

A view on the quality of education through innovation, professional competence in the modernization of general secondary education is presented. The quality of education is considered in three aspects: the quality of management, the quality of the teacher, the quality of the student. Each component of the quality of education is considered in analytical dimensions.

It is concluded that the professionalism of the teacher is associated with innovative activities that lead to self-improvement, self-learning. The specialist restructures his pedagogical activity, independently works on his own development, they are able to apply scientific methods, technologies in the educational process, determine individual professional needs.

Key words: professional competence, quality of education, pedagogical technology, postgraduate education, forms of education, innovative activity.

Дата надходження статті: 11.01.2021 р.

Рецензент: доктор педагогічних наук Чумак Л. В.

УДК 378:355.14

DOI <https://doi.org/10.37915/pa.vi48.222>

Юрков А. В.*,
 orcid.org/0000-0002-7196-171X

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ І ПРАКТИЧНА РОЗРОБКА МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ-ПСИХОЛОГІВ ДО СЛУЖБИ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

У статті проведено науковий аналіз літератури щодо обґрунтування проблем педагогічного моделювання, інтерактивних форм навчання, суті та значення військової підготовки сьогодення.

*© Юрков А. В.